

Petek, 6. oktobra 2023

26. teden med letom – leto A

Sv. Bruno, duhovnik in menih

Bar 1,15-22; Ps 78; Lk 10,13-16

V evangeliju danes slišimo zelo težke besede. Kristus ne prekolne teh mest, pač pa se ljudje, ki v njih živijo, izključijo iz veselega oznanila. Božje kraljestvo je povabilo, ki ga Bog izreka v ljubezni in v spoštovanju človekove svobode. Nikoli ne smemo prekoračiti te meje (ljubezni in svobode) v odnosu do ljudi, ki iščejo Boga, naloga evangelizatorja pa je pokazati Gospodovega Maziljenca in ne samega sebe. Sodoma in Gomora, ki sta omenjeni v naukih, sta primera skupnosti, ki sta se zaljubili vase, verjeli v moč kamnitih stavb in v vojaško silo. Nista slišali Božjih opominov, ki so prihajali z ustnic prerokov. Zato je lahko danes nekdo, ki je krščen in hodi k maši, tudi pobožen človek, vendar ostaja osredotočen na samega sebe. Zares biti Jezusov učenec pomeni biti misijonarski učenec. Ta krik lahko postavimo v odnos s krikom svetega apostola Pavla, ki pravi: »Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal« (1 Kor 9,16). Danes je ta krik namenjen vsakemu krščenemu, ker v svetu obstajajo milijarde ljudi, ki ne poznajo evangelija življenja. Naše ponižno priznanje v uri sodbe bo, da smo naredili malo ali nič za to, da bi svet spoznal in ljubil Jezusa. »Učenec zna podariti vse življenje in gre do mučeništva, ki je pričevanje za Jezusa Kristusa. Noče si nakopavati sovražnikov, ampak želi, da bi bila Beseda sprejeta in bi razodela svojo osvobajajočo in prenavljajočo moč. Končno zna vesela skupnost, ki oznanja, vedno »praznovati«. Obhaja in praznuje vsako majhno zmago, vsak napredek v evangelizaciji» (Veselje evangelija, št. 24).